

عنوان مقاله:

جایگاه انسان در قرآن، نهج البلاغه و عرفان اسلامی

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

نسرین مظفری - استادیار دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

خلاصه مقاله:

انسان بنا به ذات وجودش از شگفت انگیزترین موجودات آفرینش است. لذا بحث پیرامون این موجود شگفت انگیز بیدیهی است. ظرافت و پیچیدگی های خاص خود را دارد. در طول تاریخ بشری، موضوع انسان از دریچه ادیان توحیدی و غیر توحیدی، توسط اندیشمندان همیشه محل بحث و جدل فراوان بوده است. نظر غایی همه آنان چیزی جز دستورالعملی ساده و قابل فهم برای بهتر زیستن و رسیدن به اوج تعالی و سعادت انسان نبوده است. انسان در اسلام جایگاه بسیار متعالی دارد. عالی ترین مدح ها و ستایش های قرآن در باب عظمت خلقت انسان است. هم چنین در نهج البلاغه نیز بر سروری انسان بر موجودات بسیار تاکید شده است. در عرفان اسلامی نیز تعریف انسان متأثر از کلام خداوند متعال است و انسان خلیفه ای است که عالم به واسطه ی او به وجود آمده است. و انسان کامل مظهر جمیع اسمای حق تعالی است.

کلمات کلیدی:

انسان، اسلام، قرآن، نهج البلاغه، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300818>

